

Αλγεινή εντύπωση προκάλεσε η αναφορά του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, στο πλαίσιο των προγραμματικών δηλώσεων, στο ζήτημα του ΕΝΦΙΑ.

Αφού ανακοίνωσε την κατάργησή του το 2015, ο Αλ Τσίπρας πρόσθεσε:

«Θέλω όμως εδώ να είμαι ξεκάθαρος. Και καλώ όλους τους πολίτες στις παρούσες συνθήκες και με δεδομένες τις ασφυκτικές πιέσεις που υφιστάμεθα να ανταποκριθούν στη εθνική προσπάθεια και να καταβάλουν τις τελευταίες δόσεις που αντιστοιχούν στο φόρο του 2014».

Πρόκειται για μια από τις πιο θεαματικές κωλοτούμπες που παρακολουθήσαμε ήδη από τις τελευταίες μέρες της προεκλογικής περιόδου και που επιβεβαιώθηκε με τη χθεσινή ομιλία του πρωθυπουργού.

Από πού ακριβώς είναι «δεδομένες» οι «ασφυκτικές πιέσεις» που επιτάσσουν την πληρωμή, έστω και μερικών δόσεων, ενός φόρου που γονάτισε τα λαϊκά στρώματα, που **τα ίδια τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτήριζαν «αντικοινωνικό», «φορομπηχτικό» και «αντισυνταγματικό» και στήριζαν όσους δήλωναν αδυναμία να καταβάλουν τις δόσεις**;

Και από πού και ως πού το χαράτσωμα της πρώτης κατοικίας λαμβάνει τη διάσταση συμμετοχής σε κάποια υποτιθέμενη «εθνική προσπάθεια»;

«Δεδομένες» είναι οι πιέσεις μόνο στο ασφυκτικό πλαίσιο που θέτουν η ευρωζώνη και η Ευρωπαϊκή Ένωση, με πολιορκητικό κριό την ομαλή εξυπηρέτηση του χρέους στην οποία ορκίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να εξευμενιστούν οι «αγορές» και οι ευρωπαίοι «εταίροι».

Ο σεβασμός των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμμετοχή στο πλαίσιο αυτό, όποιο όνομα και αν πάρει στο προσεχές μέλλον, σημαίνει ότι **την «εθνική προσπάθεια» καλούνται ξανά να πληρώσουν οι εργαζόμενοι – και όχι μόνο με τη καταβολή των δόσεων του ΕΝΦΙΑ**, αλλά και με το πάγωμα των προσλήψεων και των αυξήσεων στο Δημόσιο, τη «σταδιακή, σε βάθος διετίας» αύξηση του κατώτατου μισθού, τη – σε γενικές

γραμμές – απρόσκοπτη συνέχιση της εκποίησης του δημόσιου πλούτου, και ό,τι άλλο μάθουμε μετά το κλείσιμο της συμφωνίας με τους δανειστές.

Μόνο ο αγώνας για “δουλειά – ψωμί – ελευθερία” μπορεί να προσφέρει την πολυπόθητη “ανάσα” που έχουμε ανάγκη όλοι μας, σε σύγκρουση με την πολιτική του κεφαλαίου, της ΕΕ και του ΔΝΤ, τους εγχώριους και εξωχώριους εκβιασμούς και τρομοκρατικά διλήμματα.

Αλλιώς θα συνεχιστεί η ίδια πολιτική του “λιτού βίου”, με άλλο περιτύλιγμα.

Γ.Μ.